

บทคัดย่อ

การวิจัยเรื่อง “พระมัลลย์ : สารัตถะและการสืบทอด” มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ปรีวรรคพระมัลลย์กลอนสวดจากต้นฉบับที่จารด้วยอักษรขอมเป็นอักษรไทย และจากอักษรวิจิตรเดิมเป็นอักษรวิจิตรปัจจุบัน 2) วิเคราะห์สารัตถะที่ปรากฏในพระมัลลย์กลอนสวด 3) วิเคราะห์หน้าที่และบทบาทของวรรณกรรมพระมัลลย์ที่มีต่อสังคม 4) วิเคราะห์การสืบทอดของวรรณกรรมพระมัลลย์ และการสวดพระมัลลย์ วิชิตำเนินการศึกษาค้นคว้าใช้วิธีศึกษา วิเคราะห์และสังเคราะห์จากเอกสาร และการเก็บข้อมูลภาคสนาม การวิเคราะห์สารัตถะพระมัลลย์กลอนสวดใช้ฉบับวัดพะโคะ อำเภอสติงพระ จังหวัดสงขลาเป็นข้อมูล ผลการศึกษาพบว่า

เนื้อหาพระมัลลย์กลอนสวดมี 4 ส่วน คือ นรกภูมิ มนุษย์ภูมิ เทวภูมิ และโลกพระศรีอารีย์ บางฉบับมีครบทั้ง 4 ส่วน บางฉบับมีเพียงบางส่วนคือ 3 ส่วนบ้าง 2 ส่วนบ้าง 1 ส่วนบ้าง เนื้อหาหลักหรือเนื้อหารวมจะเหมือนกับพระมัลลย์กลอนสวดที่พบในภาคกลาง และภาคตะวันออกเฉียงเหนือ สารัตถะที่ปรากฏในพระมัลลย์กลอนสวดฉบับวัดพะโคะมี 3 ประการ คือ สารัตถะด้านภาษามี 3 ด้าน ด้านอักษรวิจิตร รูปแบบการใช้อักษรบันทึกคำจะไม่แน่นอนตายตัวอย่างปัจจุบัน ด้านการใช้คำ จะใช้คำเรียบง่ายไม่ค่อยใช้ศัพท์ชั้นสูง ศัพท์ยาก หรือคำบาลีสันสกฤต มีการใช้ศัพท์ภาษาถิ่นได้แทนศัพท์ภาษาไทยมาตรฐาน มีการใช้ศัพท์โบราณอย่างวรรณคดีแบบฉบับต่างๆ ไป ศิลปะการใช้คำ มีการใช้คำซ้ำเพื่อย้ำความ เพื่อซ้อนความ และเล่นคำซ้ำความ การใช้สำนวนโวหารไม่ค่อยพบ แต่พบจุดเด่นคือ มีการใช้สำนวนโวหารบุคลาธิษฐาน ด้านการใช้ภาพพจน์ก็พบจุดเด่นประการหนึ่งคือ ใช้ภาพพจน์แบบ “ปฏิกภาพพจน์” คือ มีการนำสิ่งที่ขัดแย้งกันมาเข้าคู่กัน สารัตถะด้านความเชื่อ มีความเชื่อเรื่องนรก สวรรค์ โลกพระศรีอารีย์ พระธาตุจุฬามณีบนสวรรค์ชั้นดาวดึงส์ การฟังเทศน์มหาชาติให้จบภายในวันเดียว อิทธิฤทธิ์ของพระมัลลย์ที่คล้ายคลึงกับอิทธิฤทธิ์ของพระโมคคัลลาน์ ไสยศาสตร์ ดันโพธิ์ และการให้ทานชีวิต สารัตถะด้านจริยธรรม จะกล่าวถึงจริยธรรมของบุคคลทั่วไป สามิภรรยา บุตร ศิษย์ ผู้ปกครอง และพระโพธิสัตว์ หน้าที่และบทบาทของวรรณกรรมพระมัลลย์มีความสัมพันธ์กับการศึกษาในยุคโบราณ มีการนำพระมัลลย์กลอนสวดไปใช้เป็นหนังสือแบบฝึกหัดอ่านอักษรขอมสำหรับพระสงฆ์และสามเณรก่อนจะศึกษาภาษาบาลี มีความสัมพันธ์กับประเพณีงานศพ ประเพณีการเทศน์มหาชาติ ในภาคเหนือและภาคตะวันออกเฉียงเหนือ มีการนำพระมัลลย์ไปเทศน์ร่วมกับเทศน์มหาชาติ หน้าที่และบทบาทด้านพิธีกรรม ก่อนการสวดพระมัลลย์ต้องทำพิธีไหว้ครูก่อนเสมอ ส่วนการสืบทอดวรรณกรรมพระมัลลย์นอกจากสืบทอดผ่านการอ่านจากตัววรรณกรรมแล้ว ยังมีการสืบทอดผ่านงานศิลปะอีก 2 แขนง คือ จิตรกรรมและประติมากรรม มีการนำเนื้อเรื่องพระมัลลย์มาสืบทอดเป็นงานจิตรกรรมในสมุดข่อยหรือสมุดภาพพระมัลลย์ และสมุดแผ่นที่ไตรภูมิ จิตรกรรมฝาผนัง

จิตรกรรมบนฝาพระบฏ จิตรกรรมลายรดน้ำบนตู้พระไตรปิฎก จิตรกรรมที่อุดหลังชั้นไห้วพระ
สี่บทอดเป็นงานประติมากรรมแบบลอยตัว คือ ทำเป็นรูปบูชาที่หล่อจากโลหะ แกะสลักไม้ และ
ประติมากรรมนูนต่ำ คือ ประติมากรรมปูนปั้นประดับตกแต่งตามอาคารศาสนสถานและศาสนวัตถุ
และประติมากรรมแกะสลักบนแผ่นไม้จำหลัก

Abstract

A study on “Pramalai : Essence and Continuation” aimed to 1) transform Pramalai chanting verse as written in Khmer script in the original version into Thai language and from the traditional orthography to the modern one, 2) analyze the essence as exhibited in the Pramalai chanting verse, 3) analyze role and function of Pramalai literary work in the society, and 4) investigate and analyze the continuation of Pramalai literary work and Pramalai enchanting. The method for the study included an analytic and synthetic investigation of documents – Pramalai chanting verse of Wat Prado version of Satingpra District, Songkhla Province, and fieldwork. The results of the study were as follow.

The content of Pramalai chanting verse consisted of four parts; the hell, the land of human being, the land of god, and the land of the next Bodhisatava. Some of the Pramalai chanting verse had all four parts whereas the others had only three or two or one. The main contents of the Pramalai chanting verse in this study were similar to those of the Central and Eastern parts of Thailand . The essence exhibited in the Pramalai chanting verse -Wat Prado version consisted of three components; orthography, word use, and figurative language. Regarding orthography, there was no exactly explicit way or rule in using letters to form up words. Regarding word use, simple and easy words were used while complex words, difficult words or words from Pali and Sanskrit languages were rarely found. It was found that words of the Southern Thai dialect were used in stead of those of the standard Thai language. Old words were used to compose the text in the same way as other classical literary works. With regard to the art of word use, it could be seen that repeated words were used to underline meaning, and complicate the text. Also synonyms were used in the text. The use of idiomatic expressions was rarely found. However, it was found that the use of questions and answers was the eminent part of the verse. Regarding the use of figurative language, one eminent element was the use of contrasting technique. With regard to essence on beliefs, it was found that there were beliefs on hell, heaven, the age of the next Bodhisatava, the cremated bone of Lord Buddha in the pagoda in heaven, a one-day listening to the sermon on Lord Buddha’s great lives (Tet Mahachat), the supernatural power of Pra Malai which was similar to that of Pra Mokkanlan, magic, the Bodhi trees, and giving life as alms. With regard to essence on ethics, there were ethics for the public,

husband and wife, children, student, guardian, and the Bodhisatava. Regarding the role of Pra Malai literary work, it was closely related to education in the old days. The Pra Malai chanting verses were used as a workbook for monks and novices to practice reading the Khmer alphabet before they started Pali language lesson. Pra Malai literary work was also related to the funeral ceremony and the sermon on Lord Buddha's great lives (Tet Mahachat) in the northern and the north-eastern regions of Thailand. There was a traditional practice in combining the chanting of Pra Malai verses with the sermon on Lord Buddha's great lives (Tet Mahachat). The role of Pra Malai literary work in the ritual ceremony was also observed. Before Pra Malai verses chanting started, there was always a "Wai Kru" ceremony –the sacred ceremony in which a person showed respect to his/her teacher. The continuation of Pra Malai literary work, apart from reading, was also observed in two categories of arts; painting and sculpture. The story of Pra Malai was applied in the form of painting found in Samoot Koy (traditional palm frond book), Pra Malai picture book, the map of the three worlds (Tri Bhumi), mural painting, painting on the Pra Bot cloth, the traditional Thai design called Lai Rod Nam on the cabinet in which the Three Parts of the Teaching of Buddha (Pra Tri Pidok) was kept, and on the back part of the Buddha image show case. The continuation of Pra Malai literary work was found in the form of sculpture such as metallic cast images, wood carving, embossed design sculpture, and molded lime sculpture which was used to decorate religious buildings and other objects.